

„Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych ma być wyrazem hołdu dla żołnierzy drugiej konspiracji za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych, za krew przelaną w obronie ojczyzny” – napisał w lutym 2010 r. prezydent Lech Kaczyński, który podjął inicjatywę ustawodawczą w zakresie uchwalenia tego święta. Ta idea, podtrzymana przez kolejnego prezydenta Bronisława Komorowskiego, została zrealizowana ustawą z 3 lutego 2011 r. O wprowadzenie tego święta ubiegał się również prezes IPN Janusz Kurtyka.

Temat Żołnierzy Wyklętych stał się szerzej znany dopiero na początku lat 90-tych XX wieku. Stało się to w dużej mierze dzięki wystawie „Żołnierze Wyklęci – antykomunistyczne podziemie zbrojne po 1944 r.”, przygotowanej w 1993 r. przez Ligę Republikańską na Uniwersytecie Warszawskim.

Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” przypada na 1 marca. Tego dnia w 1951 r. w więzieniu na warszawskim Mokotowie, po pokazowym procesie, zostali rozstrzelani przywódcy IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” – prezes WiN ppłk Łukasz Ciepliński („Pług”, „Ludwik”) i jego najbliżsi współpracownicy: Adam Lazarowicz, Mieczysław Kawalec, Józef Rzepka, Franciszek Błazej, Józef Batory i Karol Chmiel. Ich ciała komuniści zakopali w nieznanym miejscu.

Spot z okazji Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych: